

การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพ

การศึกษาสำหรับโรงเรียนเรียนรวม

The Development of a Collaborative Networking Model for Educational Quality Assurance in Inclusive Schools

วราภรณ์ สนสกุล^{1*} และสุวพัชร ช่างพินิจ²

Waraporn Sonsagol^{1*}, and Suwapatchara Changpinit²

บทคัดย่อ

การวิจัยและพัฒนาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาสภาพและองค์ประกอบรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม 2) เพื่อสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ และ 3) เพื่อทดลองใช้และประเมินรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ กระบวนการวิจัยประกอบด้วย 1) วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จำนวน 6 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) หลังจากนั้นจึงใช้แบบสอบถามความคิดเห็นผู้บริหารและครูที่ดูแลงานการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคเหนือ จำนวน 384 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ 2) ยกร่าง ตรวจสอบ หาคุณภาพ และปรับปรุงรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเบื้องต้น โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบประเมินอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) และวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) ทดลองและประเมินรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ กับโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 คือ โรงเรียนวัดยาง (มีมานะวิทยา) และโรงเรียนบ้านหนองแวง กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้บริหาร และครู จำนวน 37 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม และหน่วยงานหลักในด้านการปฏิบัติ คือ โรงเรียนเรียนรวม นอกจากนี้ยังพบว่า องค์ประกอบหลักของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ควรมี 4 องค์ประกอบ คือ 1) โครงสร้างด้านบุคคลที่อยู่ในหน่วยงานของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม 2) บทบาทและหน้าที่ของบุคคลและหน่วยงานในเครือข่าย 3) กระบวนการบริหารจัดการเครือข่าย และ 4) วิธีการสื่อสารในเครือข่าย

¹ สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

*Corresponding author; email: sonsagol@yahoo.com

2. ผลการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม พบว่ารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีความเหมาะสม และมีความถูกต้อง สามารถนำไปใช้ได้

3. ผลการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ พบว่ารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง

คำสำคัญ: เครือข่ายความร่วมมือ การประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนเรียนรวม

Abstract

The purposes of this research and development were: 1) to study conditions and elements on a collaborative networking model for educational quality assurance of inclusive schools, 2) to develop and determine quality of the collaborative networking model, 3) to experiment and evaluate the collaborative networking model. Research was carried out as follows: 1) Analyzing existing documents and research on the collaborative networking of educational quality assurance in inclusive schools under the Primary Educational Service Area Offices. Then, 6 specialists in the area of inclusive education were purposively selected for subsequent semi-structured interview. Data were analyzed using content analysis. Then, 384 administrators and teachers who were responsible for inclusive education in schools under the Primary Educational Service Area Offices were asked to complete a questionnaire. Data were analyzed by using percentage. 2) Designing, verifying and improving the preliminary model of collaborative networking by 7 specialists through Connoisseurship method. Data were analyzed using mean and standard deviation. 3) Conducting experiment and evaluation in two selected inclusive schools in Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 1 including Watyang School and Bannongkham School. Then, 37 administrators and teachers were asked to evaluate the model. Data were analyzed using mean and standard deviation. The research findings are as follows:

1. Current situations in inclusive schools revealed that there are various agencies coming to work in inclusive schools but the main responsible agencies are the school themselves. Furthermore, the core elements of collaborative networking model should consist of 4 aspects including 1) structure of the agency responsible for collaborative working team, 2) roles and responsibilities of those agencies, 3) networking administration procedure, 4) communication methods within the networking model.

2. The examination of the collaborative networking model for educational quality assurance of inclusive schools by specialists, administrators and teachers revealed that this model was appropriate, accurate and usable.

3. The efficiency of the collaborative networking model of quality assurance for inclusive educational schools as determined by specialists revealed that utilization, feasibility, appropriateness and accuracy were at a high level.

Keywords : Cooperative networking, Educational quality assurance, Inclusive school

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) เพื่อขับเคลื่อนการจัดการศึกษาให้กับคนพิการ มุ่งเน้นให้คนพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และเสมอภาค ได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละประเภทความพิการในทุกระบบ และรูปแบบการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555: 8) เพื่อสนองนโยบายดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้กำหนดมาตรฐานในการจัดการศึกษาให้กับคนพิการเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขึ้น เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในสถานศึกษาให้มีความเป็นเอกภาพ มีมาตรฐานเดียวกัน โดยได้ปรับรูปแบบการบริหารจัดการภายในโรงเรียนจากรูปแบบโรงเรียนจัดการเรียนร่วมเป็นโรงเรียนจัดการเรียนรวม ในปี พ.ศ. 2555 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555ข) ได้กล่าวถึง การเรียนรวมไว้ว่า การเรียนรวม (Inclusion) คือ กระบวนการในการจัดการศึกษาเพื่อให้เด็กทุกคนได้รับสิทธิที่จะได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพื้นฐานทางการเรียนและการมีชีวิตที่ดีขึ้น โดยได้มีการค้นหาวิธีการต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นพิเศษ ที่หลากหลายของเด็กพิการแต่ละคน และเพื่อให้เด็กทุกคนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ เป้าหมายปลายทางของการเรียนรวม คือ การที่เด็กทุกคนได้เรียนในชั้นเรียนปกติในโรงเรียนทั่วไป ได้รับสิทธิทางการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ ตั้งแต่เริ่มเข้ารับการศึกษารวมถึงได้พัฒนาชีวิตและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ทางสังคมเช่น สมาชิกคนหนึ่งของกลุ่ม โดยถือเป็นหน้าที่ของระบบการศึกษาที่จะต้องสนับสนุนให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการเพื่อยกระดับสู่การเรียนรวม โดยมีการเตรียมวางแผนและปรับกระบวนการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม เพื่อแน่ใจว่าจะไม่มีเด็กคนใดถูกทิ้งให้ไม่ได้รับการศึกษา ตกหล่น หรือไม่มีเด็กต้องออกกลางคันหรือจบการศึกษายังไม่มีคุณภาพ แต่ทุกคนสามารถพัฒนาไปพร้อมกัน สังคม และในการจัดการเรียนรวมให้ประสบความสำเร็จต้องประกอบด้วย ความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมจากบุคคลหลายคนหรือหลายกลุ่ม อาจได้แก่ฝ่ายบริหารของโรงเรียนครูที่สอนเด็กปกติทุกคน บุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน ทีมงานสหวิชาชีพจากหน่วยงานราชการภายนอก ผู้ปกครองและชุมชนอื่นๆ เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาร่วมกันอย่างมีระบบและเป็นกระบวนการ โดยอยู่บนพื้นฐานของเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียวกัน

จากกฎหมายและนโยบายของรัฐที่ให้ความสำคัญกับประชาชนทุกคนในสังคมไทย โดยเฉพาะคนพิการ ได้มีโอกาสและสิทธิเท่าเทียมกันทางการศึกษา รวมทั้งสถานการณ์แนวโน้มประชากรคนพิการที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555ก: 7) ทำให้การจัดการศึกษาให้กับคนพิการ หรือ บุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาปกติ มีปัญหาในการดำเนินงานเป็นอย่างมาก เนื่องจากสถานศึกษาที่จัดการศึกษาให้กับเด็กปกติทั่วไป เป็นหน่วยงานที่ต้องนำนโยบายมาสู่การปฏิบัติ ต้องมีการปรับกลยุทธ์และพัฒนารูปแบบในการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาให้กับเด็กทั่วไปและเด็กพิการหรือเด็กที่มีความบกพร่องด้านต่างๆ ที่เข้ามาเรียนรวมได้พัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ รวมทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องพัฒนาและปรับกลยุทธ์ในการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานของสถานศึกษา ให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555ข) ได้นำมาตราฐานการเรียนรู้รวม มาใช้ในการกำหนดมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเรียนรวม และจากการศึกษางานวิจัยของนักการศึกษาหลายท่านที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่เรียนรวมในสถานศึกษาปกติทั่วไป พบว่าสภาพปัญหาของการดำเนินงานในด้านต่างๆ ของสถานศึกษามีลักษณะคล้ายคลึงและแตกต่างกันตามลักษณะของการศึกษาวิจัยของนักการศึกษาแต่ละบุคคล รวมถึงความแตกต่างระหว่างพื้นที่และบริบท สภาพปัญหาเหล่านั้นทำให้การดำเนินงานจัดการศึกษาในสถานศึกษาขาดประสิทธิภาพ ซึ่งต้องมีการแก้ไขและพัฒนาอย่างเร่งด่วน

จากสภาพปัญหาการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียนปกติที่เกิดขึ้น ในหลายมิติดังกล่าวข้างต้น ปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมากที่จะทำให้การดำเนินงานใดๆ ประสบผลสำเร็จ คือ ต้องเกิดจากความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ที่ต้องมีการประสานเชื่อมโยง และร่วมกันพัฒนา ดังนั้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งระหว่างบุคคล หน่วยงาน องค์กร และชุมชนใดๆ จึงมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขึ้น เพื่อให้การดำเนินการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เข้าถึงการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และเพื่อการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้เหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษาและเหมาะสมกับศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละบุคคล

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาสภาพและองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนเรียนรวม
- 2) เพื่อสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนเรียนรวม
- 3) เพื่อทดลองใช้และประเมินรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนเรียนรวม

ขอบเขตการวิจัย

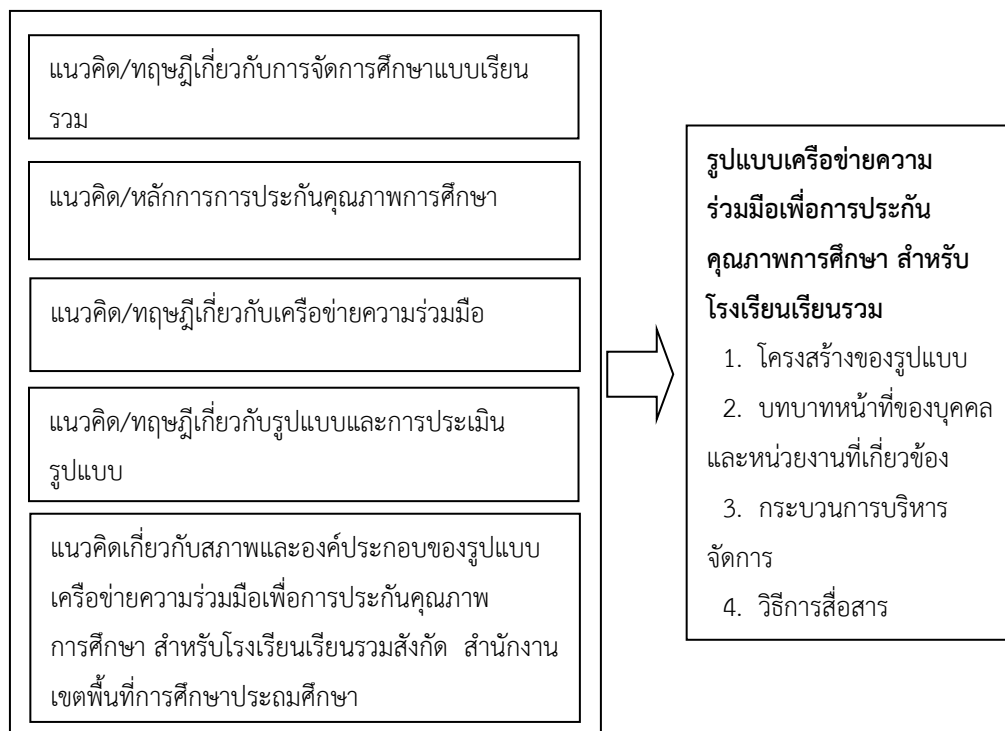
การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาสภาพและองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม กลุ่มเป้าหมายได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จำนวน 6 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญระดับกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญระดับสถานศึกษาดีเด่นด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จำนวน 4 คน 2) ผู้บริหาร และครูผู้ดูแลงานเรียนรวม ในโรงเรียนเรียนรวมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคเหนือ จำนวน 192 โรงเรียน รวมเป็น 384 คน ตัวแปรที่ศึกษา คือ สภาพและองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินงาน คือ ระหว่างเดือน มกราคม 2557–กุมภาพันธ์ 2558

2. การสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม กลุ่มเป้าหมายได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จำนวน 7 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านป่าสัก จังหวัดพิษณุโลก ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแม่ตาว จังหวัดตาก และครูโรงเรียนวัดช้างเคียน จังหวัดเชียงใหม่ 2) ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม จำนวน 7 คน ได้แก่ อาจารย์ประจำภาควิชาจิตเวชศาสตร์ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร อาจารย์ประจำสาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม รองผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดยาง (มีมานะวิทยา) ครูโรงเรียนวัดยาง (มีมานะวิทยา) และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตัวแปรที่ศึกษา คือ คุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ระยะเวลาในการดำเนินงาน ระหว่างเดือน มีนาคม–เมษายน 2558

3. การทดลองใช้และประเมินรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กลุ่มเป้าหมายได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 จำนวน 2 โรงเรียน จำนวน 37 คน ตัวแปรที่ศึกษา คือ ผลการประเมินรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ระยะเวลาในการดำเนินงาน ระหว่างเดือน กันยายน 2558–มีนาคม 2559

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ
เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนเรียนรวม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม มีขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาเอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกประเด็นหลักในการเก็บข้อมูล เป็น 2 ด้าน คือ ด้านสภาพของเครือข่ายความร่วมมือในการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) 2) ศึกษาแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ และใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) 3) ศึกษาแนวคิดของผู้บริหาร และครูผู้ดูแลงานเรียนรวมในโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้บริหาร และครูผู้ดูแลงานเรียนรวม ในโรงเรียนเรียนรวม ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคเหนือ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 384 คน ซึ่งได้มาจากการเลือก

แบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม และใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) กำหนดเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ในการเลือกข้อมูลไปใช้ประกอบในการร่างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการประกันคุณภาพการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม มีขั้นตอนย่อย 4 ขั้นตอน คือ 1) ยกร่างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม โดยการกำหนดกรอบโครงสร้างและรายละเอียดของรูปแบบ ตามองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม คือ (1) โครงสร้างด้านบุคคลที่อยู่ในหน่วยงานของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา (2) บทบาทหน้าที่ของบุคคลและหน่วยงานในเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา (3) กระบวนการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา และ (4) วิธีการสื่อสารในเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงร่างรูปแบบดังกล่าว ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบในขั้นต่อไป 2) ตรวจสอบความเหมาะสม และความถูกต้องของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการการศึกษา แบบเรียนรวม จำนวน 7 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ ร่างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม และแบบสอบถาม และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน น้อยกว่า 1.00 แปลความหมายว่า รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม มีความเหมาะสมและความถูกต้องในการนำไปใช้ปฏิบัติ 3) หาคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม จำนวน 7 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความครอบคลุมขององค์ประกอบรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ ร่างองค์ประกอบรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม และเอกสารการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน น้อยกว่า 1.00 แปลความหมายว่า องค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาที่มีความเหมาะสม ความสอดคล้อง และ ความครอบคลุมในการนำไปใช้ปฏิบัติ 4) ใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาปรับปรุงรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม เพื่อให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองและประเมินรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้บริหาร และครูในโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 จำนวน 37 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ รูปเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม และแบบสอบถามเพื่อการประเมินผลการดำเนินงานตามรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน น้อยกว่า 1.00 แปลความหมายว่า รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และมีประโยชน์ สามารถนำไปปฏิบัติในสถานศึกษาได้

ผลการวิจัย

1. ผลจากการศึกษาสภาพและองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม สรุปได้ว่า ด้านสภาพการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ในปัจจุบันมีบุคคลในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม และหน่วยงานหลักในด้านการปฏิบัติ คือ โรงเรียนเรียนรวม ซึ่งควรมีบุคคลหรือหน่วยงานหลักทำหน้าที่ประสานเชื่อมโยงทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม สำหรับด้านองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ควรมีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ

1) โครงสร้างด้านบุคคลที่อยู่ในหน่วยงานของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ประกอบด้วย ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ครูที่รับผิดชอบงานจัดการเรียนรวมในศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานจัดการเรียนรวมในโรงเรียน ครูผู้สอนอื่น (ประจำชั้น, ประจำวิชา) ผู้ช่วยครูหรือพี่เลี้ยงนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ อาจารย์สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ และแพทย์

2) บทบาทหน้าที่ของบุคคลและหน่วยงานในเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ประกอบด้วย

2.1) โรงเรียนเรียนรวม ซึ่งมีผู้บริหารโรงเรียน ทำหน้าที่บริหารจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จัดทำแผนปฏิบัติการ แต่งตั้งคณะกรรมการดูแลงานจัดการเรียนรวม สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแบบเรียนรวม ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรร่วมกับครูผู้สอน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้รับการอบรมหรือพัฒนาตนเองเพื่อให้มีทักษะในการประกันคุณภาพการศึกษาแบบเรียนรวม ให้ครูใช้การวัดและประเมินผลที่หลากหลาย พัฒนาสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเรียนรวมให้มีความเหมาะสมกับการประกันคุณภาพการศึกษาแบบเรียนรวม นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลครู และร่วมพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาแบบเรียนรวม มีครูทำหน้าที่วิเคราะห์ วางแผน ดำเนินการและพัฒนางานการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ร่วมพัฒนาหลักสูตร จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) จัดทำแผนการสอน (IIP) วัดและประเมินผล จัดซื้อจัดหา หรือผลิตสื่อ นวัตกรรม จัดทำสารสนเทศ ดูแล

ช่วยเหลือ กำกับ ติดตามการดำเนินงานของผู้ช่วยครูหรือพี่เลี้ยงเด็กพิการในสถานศึกษา และเข้ารับการฝึกอบรมหรือศึกษาเรียนรู้ด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และผู้ปกครองนักเรียนปกติ ทำหน้าที่รับผิดชอบให้การดูแล ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ปรับทัศนคติของตนให้ยอมรับและร่วมพัฒนาบุตรหลานของตน

2.2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทำหน้าที่ ดูแล กำกับ ติดตาม และสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนเรียนรวม แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดการศึกษาแบบ เรียนรวมในระดับเขตพื้นที่ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนเรียนรวม มีศึกษานิเทศก์หรือนักวิชาการอื่นในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ทำหน้าที่ส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม

2.3) ศูนย์การศึกษาพิเศษ มีผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ทำหน้าที่ส่งเสริม และสนับสนุนในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้โรงเรียนเรียนรวม เป็นที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีครูหรือผู้รับผิดชอบงานจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ทำหน้าที่เป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีนักจิตวิทยา นักแก้ไข การพูด และนักกายภาพบำบัด ทำหน้าที่ให้บริการฟื้นฟูบำบัด บริการเสริมจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

2.4) สถาบันอุดมศึกษา มีผู้บริหารสาขาการศึกษาพิเศษ ทำหน้าที่พิจารณาส่งนักศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษไปฝึกสอนในโรงเรียนเรียนรวม เป็นวิทยากรให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ นิเทศ ติดตาม ประเมินผลและให้ความช่วยเหลือครู และนักเรียนในโรงเรียนเรียนรวม พิจารณาให้ความอนุเคราะห์สถานที่ในการศึกษาดูงาน มีอาจารย์ที่อยู่ในสาขาการศึกษาพิเศษ ทำหน้าที่ร่วมพิจารณาส่งนักศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษไปฝึกสอนในโรงเรียนเรียนรวม เป็นวิทยากรให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ นิเทศ ติดตาม ประเมินผลและให้ความช่วยเหลือครู และนักเรียนในโรงเรียนเรียนรวม

2.5) สถานพยาบาล มีแพทย์ ทำหน้าที่ ตรวจให้การวินิจฉัยโรค วางแผนการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษจนสามารถดำรงชีวิต ได้ใกล้เคียงคนปกติมากที่สุด มีนักโสตสัมผัสวิทยา ทำหน้าที่ตรวจวัดการได้ยิน พัฒนาภาษาและการพูดโดยใช้การมองเห็นเพื่อสื่อความหมาย ประสานงานกับครูเพื่อแนะนำเกี่ยวกับความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แนะนำผู้ปกครองด้านจิตใจ และสังคม มีนักการบำบัดหรือนักแก้ไขการพูด ทำหน้าที่ทดสอบและประเมินความสามารถในการพูด วางแผนแก้ไขการพูดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูดเป็นรายบุคคล มีนักกายภาพบำบัด ทำหน้าที่ประเมินผลและให้การบำบัดทางกายภาพ พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อในการทรงตัว แก้ไขการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ ข้อต่อที่ยังทำหน้าที่ไม่ถูกต้อง มีนักกิจกรรมบำบัด ทำหน้าที่แก้ไขลักษณะท่าทางให้การฝึกกล้ามเนื้อ และนิ้วในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน มีนักจิตวิทยาคลินิก ทำหน้าที่

ตรวจวินิจฉัยทางจิตวิทยาแก้ไขปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ ให้คำแนะนำปรึกษาการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพจิตให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

3) กระบวนการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ประกอบด้วย การประสานความร่วมมือการวางแผนร่วมกันในเครือข่าย การวัดและประเมินผลการดำเนินงาน การปฏิบัติงานร่วมกัน และการสรุปผล

4) วิธีการสื่อสารในเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ประกอบด้วย การพูดคุย สนทนาโดยตรง หนังสือราชการ ประชุม สัมมนา เทคโนโลยีทางการศึกษา (Facebook, e-mail, line, etc.) และโทรศัพท์/โทรสาร

2. ผลการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สรุปได้ดังนี้

ตาราง 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพสำหรับโรงเรียนเรียนรวม

ประเด็นคำถาม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการประเมิน
1. ด้านความเหมาะสม			
1.1 รูปแบบเครือข่ายฯ ไม่เป็นภาระงานเพิ่มเติมให้กับบุคคลทุกฝ่ายที่อยู่ในเครือข่าย	4.14	0.38	มาก
1.2 รูปแบบเครือข่ายฯ คำนึงถึงข้อจำกัดของการทำงานของบุคคลทุกฝ่ายที่อยู่ในเครือข่าย	4.29	0.76	มาก
1.3 องค์ประกอบของเนื้อหา มีความสอดคล้องกับการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม	4.57	0.53	มากที่สุด
1.4 ลำดับขั้นตอนของเนื้อหาในรูปแบบเครือข่ายฯ มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปฏิบัติ	4.29	0.49	มาก
รวมด้านความเหมาะสม	4.32	0.55	มาก
2. ด้านความถูกต้อง			
2.1 รูปแบบเครือข่ายฯ มีแนวคิด หลักการและเนื้อหาที่สำคัญตรงกับการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา	4.57	0.53	มากที่สุด
2.2 รูปแบบเครือข่ายฯ มีกระบวนการที่ชัดเจน ถูกต้อง	4.43	0.53	มาก
2.3 รูปแบบเครือข่ายฯ มีองค์ประกอบที่ถูกต้อง ครบถ้วน	4.86	0.38	มากที่สุด
รวมด้านความถูกต้อง	4.62	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.45	0.54	มาก

ด้านการสร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.54) เมื่อเรียงลำดับเป็นรายด้าน พบว่าด้านความ

ถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.50) และด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่าตัวบ่งชี้ด้านรูปแบบเครือข่ายฯ มีองค์ประกอบที่ถูกต้องครบถ้วน มีค่าเฉลี่ยในลำดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.86$, S.D. = 0.38) และตัวบ่งชี้ด้านรูปแบบเครือข่ายฯ ไม่เป็นภาระงานเพิ่มเติมให้กับบุคคลทุกฝ่ายที่อยู่ในเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยในลำดับน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.38) และด้านการหาคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ในส่วนของโครงสร้างด้านบุคคลที่อยู่ในหน่วยงานของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม โดยภาพรวมผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่า มีความเหมาะสม มีความสอดคล้อง และมีความครอบคลุม และมีองค์ประกอบย่อยที่ควรเพิ่มเติม ในโครงสร้างด้านบุคคลที่อยู่ในหน่วยงานของเครือข่ายความร่วมมือ คือ จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น ในหน่วยงานของสถานพยาบาลและควรมีหน่วยงานทางการศึกษาอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิด แนวปฏิบัติที่มีต่อโครงสร้างของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สำหรับด้านบทบาทหน้าที่ของบุคคลและหน่วยงานในเครือข่าย โดยภาพรวมผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่ามีความเหมาะสม สอดคล้อง และมีความครอบคลุมแล้ว โดยมีองค์ประกอบย่อยที่ควรเพิ่มเติม คือ ควรปรับปรุงประเด็นบทบาทหน้าที่ของแพทย์ให้ชัดเจนมากขึ้น เป็น 1) ตรวจวินิจฉัยโรค 2) บำบัดรักษา 3)ฟื้นฟูสภาพและควรเพิ่มเติมบทบาทหน้าที่ของอาจารย์สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คือ การมีส่วนร่วมเป็นวิทยากรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ คัดแยก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีส่วนร่วมในการออกนิเทศ ติดตาม วัดผล ประเมินผลและให้ความช่วยเหลือครู และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม สำหรับด้านกระบวนการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม โดยภาพรวมผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่า มีความเหมาะสม สอดคล้อง และมีความครอบคลุมแล้ว โดยมีองค์ประกอบย่อยที่ควรเพิ่มเติม คือ การสร้างความตระหนักให้แก่ครูบุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในเรื่องการช่วยเหลือ ดูแลและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การวัดผลประเมินผลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และด้านวิธีการสื่อสารในเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม โดยภาพรวมผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า มีความเหมาะสม มีความสอดคล้อง และมีความครอบคลุม โดยมีองค์ประกอบย่อยที่ควรเพิ่มเติม คือ ด้านเอกสารคู่มือ และแผ่นพับ

3. ผลการทดลองและประเมินผลรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สรุปได้ดังนี้

ตาราง 2 ผลการประเมินผลรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียน เรียนรวม

ประเด็นคำถาม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการประเมิน
1. รูปแบบเครือข่ายฯ ทำให้ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในการนิเทศ ติดตามการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้	4.47	0.51	มาก
2. รูปแบบเครือข่ายฯ ทำให้ท่านสามารถนิเทศ ติดตามการจัด การศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างชัดเจน เป็นระบบ	4.62	0.55	มากที่สุด
3. รูปแบบเครือข่ายฯ ทำให้ท่านสามารถตรวจสอบคุณภาพภายใน ตามมาตรฐานการศึกษาแบบเรียนรวมได้	4.08	0.36	มาก
4. รูปแบบเครือข่ายฯ ทำให้ท่านสามารถประเมินคุณภาพภายใน ตามมาตรฐานการศึกษาแบบเรียนรวมได้	4.14	0.35	มาก
5. รูปแบบเครือข่ายฯ ทำให้ท่านสามารถวิเคราะห์ผลจากการ ประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาแบบเรียนรวมได้	4.05	0.63	มาก
6. รูปแบบเครือข่ายฯ ทำให้ท่านสามารถสรุปผลจากการประเมิน คุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาแบบเรียนรวมได้	4.46	0.61	มาก
7. รูปแบบเครือข่ายฯ ทำให้ท่านมีข้อมูล สารสนเทศที่ชัดเจน สามารถนำไปวางแผนปรับปรุงพัฒนางานประกันคุณภาพ การศึกษาแบบเรียนรวมอย่างต่อเนื่อง	4.22	0.58	มาก
8. รูปแบบเครือข่ายฯ ทำให้ท่านสามารถพัฒนางานประกัน คุณภาพการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ	4.38	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.30	0.55	มาก

ผู้บริหารโรงเรียน และครูโรงเรียนเรียนรวมประเมินคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.55) และพบว่ารูปแบบเครือข่ายฯ ทำให้ผู้บริหาร และครูสามารถนิเทศ ติดตามการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างชัดเจน เป็นระบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.55) ดังนั้น รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จึงมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง

สรุปและอภิปรายผล

1. ผลจากการศึกษาสภาพและองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม สรุปได้ว่า ด้านสภาพการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ในปัจจุบันมีบุคคลในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วน

ร่วมในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม และหน่วยงานหลักในด้านการปฏิบัติ คือ โรงเรียนเรียนรวม ซึ่งควรมีบุคคลหรือหน่วยงานหลักทำหน้าที่ประสานเชื่อมโยงทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม สำหรับด้านองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ควรมีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ

1) โครงสร้างด้านบุคคลที่อยู่ในหน่วยงานของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ประกอบด้วย ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศึกษาพิเศษในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ครูที่รับผิดชอบงานจัดการเรียนรวมในศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานจัดการเรียนรวมในโรงเรียน ครูผู้สอนอื่น (ประจำชั้น, ประจำวิชา) ผู้ช่วยครูหรือพี่เลี้ยงนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ อาจารย์สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ และแพทย์

2) บทบาทหน้าที่ของบุคคลและหน่วยงานในเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ประกอบด้วย

2.1) โรงเรียนเรียนรวม ซึ่งมีผู้บริหารโรงเรียนทำหน้าที่บริหารจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จัดทำแผนปฏิบัติการ แต่งตั้งคณะกรรมการดูแลงานจัดการเรียนรวม สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแบบเรียนรวม ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรร่วมกับครูผู้สอน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้รับการอบรมหรือพัฒนานตนเองเพื่อให้มีทักษะในการประกันคุณภาพการศึกษาแบบเรียนรวม ให้ครูใช้การวัดและประเมินผลที่หลากหลาย พัฒนาสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเรียนรวมให้มีความเหมาะสมกับการประกันคุณภาพการศึกษาแบบเรียนรวม นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลครู และร่วมพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาแบบเรียนรวม มีครูทำหน้าที่วิเคราะห์ วางแผน ดำเนินการและพัฒนางานการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมรวมพัฒนาหลักสูตร จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) จัดทำแผนการสอน (IIP) วัดและประเมินผล จัดซื้อจัดหา หรือผลิตสื่อ นวัตกรรม จัดทำสารสนเทศ ดูแล ช่วยเหลือ กำกับ ติดตามการดำเนินงานของผู้ช่วยครูหรือ พี่เลี้ยงเด็กพิการในสถานศึกษา และเข้ารับการฝึกอบรมหรือศึกษาเรียนรู้ด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และผู้ปกครองนักเรียนปกติ ทำหน้าที่รับผิดชอบให้การดูแล ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ปรับทัศนคติของตนให้ยอมรับและร่วมพัฒนาบุตรหลานของตน

2.2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทำหน้าที่ ดูแล กำกับ ติดตาม และสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนเรียนรวม แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานการศึกษาแบบ เรียนรวมในระดับเขตพื้นที่ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนเรียนรวม มีศึกษานิเทศก์หรือนักวิชาการอื่นในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ทำหน้าที่ส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม

2.3) ศูนย์การศึกษาพิเศษมีผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุน ในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้โรงเรียนเรียนรวม เป็นที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการประกันคุณภาพ

การศึกษา มีครูหรือผู้รับผิดชอบงานจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ทำหน้าที่เป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีนักจิตวิทยา นักแก้ไข การพูด และนักกายภาพบำบัด ทำหน้าที่ให้บริการฟื้นฟูบำบัด บริการเสริมจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

2.4) สถาบันอุดมศึกษามีผู้บริหารสาขาการศึกษาพิเศษทำหน้าที่พิจารณาส่งนักศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษไปฝึกสอนในโรงเรียนเรียนรวม เป็นวิทยากรให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ นิเทศ ติดตาม ประเมินผลและให้ความช่วยเหลือครู และนักเรียนในโรงเรียน เรียนรวม พิจารณาให้ความอนุเคราะห์สถานที่ในการศึกษาดูงาน มีอาจารย์ที่อยู่ในสาขาการศึกษาพิเศษ ทำหน้าที่ร่วมพิจารณาส่งนักศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษไปฝึกสอนในโรงเรียนเรียนรวม เป็นวิทยากรให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ นิเทศ ติดตาม ประเมินผลและให้ความช่วยเหลือครู และนักเรียนในโรงเรียนเรียนรวม

2.5) สถานพยาบาล มีแพทย์ ทำหน้าที่ตรวจให้การวินิจฉัยโรค วางแผนการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษจนสามารถดำรงชีวิตได้ใกล้เคียงคนปกติมากที่สุด มีนักโสตสัมผัสวิทยา ทำหน้าที่ตรวจวัดการได้ยิน พัฒนาภาษาและการพูดโดยใช้การมองเพื่อสื่อความหมาย ประสานงานกับครูเพื่อแนะนำเกี่ยวกับความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แนะนำผู้ปกครองด้านจิตใจและสังคม มีนักอรรถบำบัดหรือนักแก้ไขการพูด ทำหน้าที่ทดสอบและประเมินความสามารถในการพูด วางแผนแก้ไขการพูดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการพูดเป็นรายบุคคล มีนักกายภาพบำบัด ทำหน้าที่ประเมินผลและให้การบำบัดทางกายภาพ พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อในการทรงตัว แก้ไขการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ ข้อต่อที่ยังทำหน้าที่ไม่ถูกต้อง มีนักกิจกรรมบำบัด ทำหน้าที่แก้ไขลักษณะท่าทางให้การฝึกกล้ามเนื้อมือ และนิ้วในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน มีนักจิตวิทยาคลินิก ทำหน้าที่ตรวจวินิจฉัยทางจิตวิทยา แก้ไขปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ ให้คำแนะนำปรึกษาการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพจิตให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

3) กระบวนการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ประกอบด้วย การประสานความร่วมมือการวางแผนร่วมกันในเครือข่าย การวัดและประเมินผลการดำเนินงาน การปฏิบัติงานร่วมกัน และการสรุปผล

4) วิธีการสื่อสารในเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนเรียนรวม ประกอบด้วย การพูดคุย สนทนาโดยตรง หนังสือราชการ ประชุม สัมมนา เทคโนโลยีทางการศึกษา (Facebook, e-mail, line, etc.) และโทรศัพท์/โทรสาร

จากผลสรุปด้านองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนเรียนรวม ดังกล่าวสามารถนำไปใช้ได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบรูปแบบที่มีความเชี่ยวชาญ และกลุ่มเป้าหมายที่มีความเกี่ยวข้องในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม โดยแท้จริง และใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญว่ามีความเหมาะสม สอดคล้องและ

ถูกต้อง สามารถนำไปใช้ในการยกย่องรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวมได้

2. ผลการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สรุปได้ว่า ด้านการสร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับเป็นรายด้าน พบว่าด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่าตัวบ่งชี้ด้านรูปแบบเครือข่ายฯ มีองค์ประกอบที่ถูกต้อง ครบถ้วน มีค่าเฉลี่ยในลำดับมากที่สุด และตัวบ่งชี้ด้านรูปแบบเครือข่ายฯ ไม่เป็นการงานเพิ่มเติมให้กับบุคคลทุกฝ่ายที่อยู่ในเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยในลำดับน้อยที่สุด และด้านการหาคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม โดยภาพรวมผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่า มีความเหมาะสม มีความสอดคล้อง และมีความครอบคลุม โดยมีองค์ประกอบย่อยที่ควรเพิ่มเติม ในส่วนของโครงสร้างด้านบุคคลที่อยู่ในหน่วยงานของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม คือ จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น ในหน่วยงานของสถานพยาบาลและควรมีหน่วยงานทางการศึกษาอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิด แนวปฏิบัติที่มีต่อโครงสร้างของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สำหรับด้านบทบาทหน้าที่ของบุคคลและหน่วยงานในเครือข่าย มีองค์ประกอบย่อยที่ควรเพิ่มเติม คือ ควรปรับประเด็นบทบาทหน้าที่ของแพทย์ให้ชัดเจนมากขึ้น เป็น 1) ตรวจวินิจฉัยโรค 2) บำบัดรักษา 3)ฟื้นฟูสภาพ และควรเพิ่มเติมบทบาทหน้าที่ของอาจารย์สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คือ การมีส่วนร่วมเป็นวิทยากรให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการ คัดแยก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีส่วนร่วมในการออกนิเทศ ติดตาม วัดผล ประเมินผลและให้ความช่วยเหลือครู และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม สำหรับด้านกระบวนการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม มีองค์ประกอบย่อยที่ควรเพิ่มเติม คือ การสร้างความตระหนักให้แก่ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในเรื่องการช่วยเหลือ ดูแลและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การวัดผลประเมินผลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และด้านวิธีการสื่อสารในเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม มีองค์ประกอบย่อยที่ควรเพิ่มเติม คือ ด้านเอกสารคู่มือและแผ่นพับ

จากผลสรุปด้านการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อ การประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือที่มีความเชี่ยวชาญ และคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายที่มีความเกี่ยวข้องในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา โดยแท้จริง รวมถึงการได้รับคำแนะนำและการปรับแก้ไขรูปแบบให้เกิดความสมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ทำให้ผลการประเมินรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพ

การศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจึงมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

3. ผลการทดลองและประเมินผลรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียน และครูโรงเรียนเรียนรวมประเมินคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่ารูปแบบเครือข่าย ทำให้ผู้บริหาร และครูสามารถนิเทศ ติดตามการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างชัดเจน เป็นระบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จึงมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง

จากผลสรุปด้านการทดลองและประเมินผลรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ นางลักษณ์ มีศิลป์ (2548) ที่พบปัญหาด้านกระบวนการเรียนการสอนและการบริหารจัดการและให้ข้อเสนอแนะไว้ คือ การส่งเสริมให้บุคลากรร่วมมือกันขอความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาดำเนินการในด้านนี้ให้มากขึ้น สอดคล้องกับ อารีย์ เพลินชัยวานิช (2549) ที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมดีเด่นในภาพรวม คือ ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) สอดคล้องกับ ขวัญใจ ธรรมชนโท (2549) ที่พบว่ารูปแบบการบริหารทั้งระบบโดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียนทุกระดับ รวมทั้งมีเครือข่ายความสัมพันธ์กับชุมชน มูลนิธิการกุศลต่างๆ เข้ามาช่วยเหลือสนับสนุน เป็นรูปแบบที่ดี ผู้บริหารสถานศึกษาและครูส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างมากกับรูปแบบนี้ ซึ่งรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นครั้งนี้ ได้นำเสนอบทบาทการส่งเสริม สนับสนุนจากบุคคลในหน่วยงานที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการ และมีขั้นตอนการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม เป็นไปตามแนวคิดของ มยุรี วิจิตรพงษา และคณะ (2556) ที่พบว่าสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่มีการปฏิบัติในระดับน้อย คือ การมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านแพทย์ และการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมหรือฟื้นฟูสมรรถภาพและพัฒนาการด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานตามขั้นตอน และการกำหนดบทบาทหน้าที่ให้แก่คณะกรรมการจัดการเรียนร่วม และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนการสอนและการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนจึงทำให้ผู้บริหารโรงเรียน และครูในโรงเรียนเรียนรวม ประเมินคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. โรงเรียนที่ต้องดำเนินการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ที่จะนำรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ไปปรับใช้ในการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียนและการจัดการศึกษา ควรมีความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และดำเนินงานตามบทบาท หน้าที่ของตนเพื่อให้เครือข่ายมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. บุคคลและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเครือข่ายตั้งแต่เริ่มต้นของการดำเนินงาน เพื่อสามารถส่งเสริม สนับสนุน และร่วมพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัย โดยศึกษาต่อว่า เมื่อนำรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ไปใช้ในโรงเรียนเรียนรวมแล้ว เกิดผลกระทบกับโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน อย่างไร มีประสิทธิภาพสูงขึ้นหรือไม่

2. ควรทำการวิจัย เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อพัฒนาการศึกษาในด้านอื่นๆ เช่น การพัฒนาการจัดการศึกษาปฐมวัย การพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ การจัดการศึกษาสำหรับโรงเรียนเฉพาะความพิการฯลฯ

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญใจ ธรรมขันโท. (2549). *การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาในโรงเรียนจังหวัดเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- นงลักษณ์ มีศิลป์. (2548). *การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- มยุรี วิจิตรพงษา, สุวพัชร ช่างพินิจ, และพวงทอง ไสยวรรณ. (2556). *แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก*. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 7(1), 49-61.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555ก). *แผนพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2555-2559) กระทรวงศึกษาธิการ*. เชียงใหม่: ตูลย์สตูดิโอกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555ข). *มาตรฐานการเรียนรวมเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ปี พ.ศ. 2555*. สืบค้น 16 พฤษภาคม 2555, จาก http://dbqao.donboscobkk.ac.th/upload/file_doc/file_doc_1kvE.pdf

อารีย์ เพลินชัยวานิช. (2549). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมดีเด่นของภาคเหนือตอนล่าง ปีการศึกษา 2548. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, พิษณุโลก.